

jù zhōng rén

yǎnchàng: Lù Hán
zuòcí: Fán Fān
zuòqǔ: JUNNY, KWORLD@FJS

tā dáfēisuǒwèn tā shuāngyǎn wú shén
jùchǎng liàngzhe dēng chénmèn
zhè chǎng xì méiyǒu jùběn
línchǎng fāhuī kào běnnéng
wǔtái shàng bǎi tài zhòngshēng
guānzhòng xí chuán lái xiào shēng

nǐ xiào dé dānchún wǒ zhòuméi fánmèn
qíngxù yī zhuàn shùn biàn shēn
yǎnyìzhe gè zhǒng bǎnběn
zhēnshí xūjiǎ de rénshēng
pángguān zhě chuāimó guòfèn
guān hòu gǎn bù tài zhòngkěn

mìngyùn shì zhè xì de zhǔtí
kàn zhǔjiǎo yào zěnmē pòjiě mí jú
táicí yījù yījù jiēlù wèilái mí tí
bēi hé xǐ jiāotì gāocháo diéqǐ
zài bùnéng dàotuì shǎn huí de shíjiān zhóu
bùyòng pà bèi jùqíng tuīzhe xiàng qián zǒu
yǎnyuán xièmù hòu guānzhòng lèi liú
wéi qíngjié gǎntóngshēnshòu
yǐwéi néng yǔ jùqíng fēn lí
què bù zìjué rù xì yeah
yòu kū yòu xiào
wúfǎ chōushēn zài zhè chū huāngdàn jù

tā dáfēisuǒwèn tā shuāngyǎn wú shén
jùchǎng liàngzhe dēng chénmèn
zhè chǎng xì méiyǒu jùběn
línchǎng fāhuī kào běnnéng

剧中人

演唱：鹿晗
作词：樊帆
作曲：JUNNY, KWORLD@FJS

他答非所问 她双眼无神
剧场亮着灯 沉闷
这场戏没有剧本
临场发挥靠本能
舞台上百态众生
观众席传来笑声

你笑得单纯 我皱眉烦闷
情绪一转瞬 变身
演绎着各种版本
真实虚假的人生
旁观者揣摩过分
观后感不太中肯

命运是这戏的主题
看主角要怎么破解迷局
台词一句一句 揭露未来谜题
悲和喜交替高潮迭起
在不能倒退闪回的时间轴
不用怕被剧情推着向前走
演员谢幕后 观众泪流
为情节感同身受
以为能与剧情分离
却不自觉入戏 yeah
又哭又笑
无法抽身在这出荒诞剧

他答非所问 她双眼无神
剧场亮着灯 沉闷
这场戏没有剧本
临场发挥靠本能

Imitacja

Wokal: Luhan
Tekst: Fan Fan
Muzyka: JUNNY, KWORLD@FJS

On odpowiada wymijająco, ona patrzy pustym wzrokiem
W teatrze światła świecą, a i tak jest ponuro
W tej sztuce nie ma scenariusza
Gra się według tego, co podpowiada instynkt
Wszystkie możliwe rodzaje ról
Na widowni rozbrzmiewa śmiech

Ty śmiejesz się niewinnie, ja marszczę brew
Nastrój zmienia się w mgnieniu oka
Odgrywamy każdą możliwą wersję
Prawdziwe fałszywego życia
Widzowie zawsze je nadinterpretują
Wynosząc z seansu niezbyt trafne odczucia

Tematem tej sztuki jest przeznaczenie
Jak główny bohater rozwikła zagadkę?
Każda linijka dialogu odkrywa kolejną tajemnicę
Radość i smutek co chwilę zastępują się nawzajem
Na osi czasu, której nie można odwrócić
Nie ma sensu się bać, że fabuła popchnie nas do przodu.
Przy końcowych ukłonach widzowie ocierają łzy
Identyfikując się z przedstawioną historią
Myślą, że mogą odciąć się od fabuły
Ale nieświadomie wchodzą w nią głębiej
Znowu płaczą i śmieją się
Nie mogą uwolnić się od tej niesamowitej historii

On odpowiada wymijająco, ona patrzy pustym wzrokiem
W teatrze światła świecą, a i tak jest ponuro
W tej sztuce nie ma scenariusza
Gra się według tego, co podpowiada instynkt

wǔtái shàng bǎi tài zhòngshēng
guānzhòng xí chuán lái xiào shēng

nǐ xiào dé dānchún wǒ zhòuméi fánmèn
qíngxù yī zhuàn shùn biàn shēn
yǎnyìzhe gè zhǒng bǎnběn
zhēnshí xūjiǎ de rénshēng
pángguān zhě chuāimó guòfèn
guān hòu gǎn bù tài zhòngkěn

chí chí bù kěn luò de mù
bù mǎn jiéjú de cánkǒu
yǒurén rènshū yǒurén mítú
zěn néng jiào yuánmǎn jiéshù
zuìhòu píjuàn nà shēng tàn xī
shéi yòu huì zhēn de dǒng
xià yī cì wéimù zài lā qǐ
zǎo wàngjì céngjīng gǎndòng

yǎnyuán xièmù hòu guānzhòng lèi liú
wéi qíngjié gǎntóngshēnshòu
yǐwéi néng yǔ jùqíng fēn lí
què bùzhī bù jué rù xì

dújiǎoxì wǒ zì shuō zì huà zuì zhēnshí biǎodá
què yòu bèi kàn zuò yī chǎng xiàohuà yeah
nándào yào yǎn mò jù bù shuō shíhuà xiàng gè yǎbā

tā dá fēisuǒwèn tā shuāngyǎn wú shén
jùchǎng liàngzhe dēng chénmèn
zhè chǎng xì méiyǒu jùběn
línchǎng fāhuī kào běnnéng
wǔtái shàng bǎi tài zhòngshēng
guānzhòng xí chuán lái xiào shēng

shéi xiào dé dānchún shéi zhòuméi fánmèn
qíngxù yī zhuàn shùn biàn shēn

舞台上百态众生
观众席传来笑声

你笑得单纯 我皱眉烦闷
情绪一转瞬 变身
演绎着各种版本
真实虚假的人生
旁观者揣摩过分
观后感不太中肯

迟迟不肯落的幕
不满结局的残酷
有人认输 有人迷途
怎能叫圆满结束
最后疲倦那声叹息
谁又会真的懂
下一次帷幕再拉起
早忘记曾经感动

演员谢幕后 观众泪流
为情节感同身受
以为能与剧情分离
却不知不觉入戏

独角戏 我自说自话 最真实表达
却又被看作一场笑话 yeah
难道要演默剧 不说实话像个哑巴

他答非所问 她双眼无神
剧场亮着灯 沉闷
这场戏没有剧本
临场发挥靠本能
舞台上百态众生
观众席传来笑声

谁笑得单纯 谁皱眉烦闷
情绪一转瞬 变身

Wszystkie możliwe rodzaje ról
Na widowni rozbrzmiewa śmiech

Ty śmiejesz się niewinnie, ja marszczę brew
Nastrój zmienia się w mgnieniu oka
Odgrywamy każdą możliwą wersję
Prawdziwe fałszywego życia
Widzowie zawsze je nadinterpretują
Wynosząc z seansu niezbyt trafne odczucia

Wolno i niechętnie opadająca kurtyna
Okrucieństwo niesatysfakcjonującego zakończenia
Ktoś przegrał, ktoś się zagubił
Jak można to nazwać idealnym zakończeniem?
Ostatnie zmęczone westchnienie
Kto tak naprawdę to zrozumie?
Następnym razem, gdy kurtyna się podniesie
Łatwo zapomnimy wcześniejsze wzruszenia.

Przy końcowych ukłonach widzowie ocierają łzy
Identyfikując się z przedstawioną historią
Myślą, że mogą odciąć się od fabuły
Ale nieświadomie wchodzi w nią głębiej

Monodrama, mój własny monolog, najszczerze wyznanie
Ale i tak zostaje wyśmiane
Może lepiej zagram w pantomimie, jako niemy nie powiem prawdy

On odpowiada wymijająco, ona patrzy pustym wzrokiem
W teatrze światła świecą, a i tak jest ponuro
W tej sztuce nie ma scenariusza
Gra się według tego, co podpowiada instynkt
Wszystkie możliwe rodzaje ról
Na widowni rozbrzmiewa śmiech

Kto śmieje się niewinnie, a kto marszczy brew?
Nastrój zmienia się w mgnieniu oka

yǎnyìzhe gè zhǒng bǎnběn
zhēnshí xūjiǎ de rénshēng
pángguān zhě chuāimó guòfèn
guān hòu gǎn zìjǐ píngfēn

演绎着各种版本
真实虚假的人生
旁观者揣摩过分
观后感自己评分

Odgrywamy każdą możliwą wersję
Prawdziwe fałszywego życia
Widzowie zawsze je nadinterpretują
Wynosząc z seansu niezbyt trafne odczucia

